

РЕШЕНИЕ

№ 3437

гр. Варна, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело №
20213110109308 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод предявен от Р. Д. Р.,
ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул."*****" №4, вх.А, ет.8, ап.27, против
ЧСИ ****, с рег.№ ** в КЧСИ, с район на действие – ВОС иск по чл. 74 от
ЗЧСИ, вр.чл.441 от ГПК, във вр.с чл.45 от ЗЗД, за осъждане на ответника да
заплати на ищеца сумата от 5892,77лв., представляваща неправомерно
събрана по ИД20198920401452, ведно със законната лихва от депозирание на
исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението.

В хода на проведено съдебно заседание на 11.10.2022г. ищецът, чрез
своя процесуален представител отправя искане за изменение на размера на
предявената искова претенция, чрез нейното увеличаване. На осн.чл.214 ГПК
съдът намира за своевременно направено искането и приема изменение на
петитума, съгласно който исковата претенция се счита предявена за сумата от
8054,01 лв./осем хиляди петдесет и четири лева и 01 стотинки/, вместо
първоначално предявения размер от 5892,77 лв..

Претендират се и направените по делото разноси, ведно със законната
лихва върху посочените суми от датата на подаване на исковата молба до
окончателното плащане.

В исковата молба са изложени твърдения, че срещу ищеца е образувано изпълнително дело №20198920401452 по описа на ЧСИ **** с район на действие Окръжен Съд Варна за присъдени издръжки в полза на малолетните деца **** ЕГН:***** и ****, ЕГН:*****. Твърди се, че първоначално изпълнителното дело е образувано по издадени изпълнителни листи по привременни мерки, постановени по Гр.д.1894/19г.на VII с-в по описа на Районен съд гр.****. Твърди се, че изпълнителното дело е образувано в отсъствие на ищеца, който работи като корабен механик и след завръщането си в България и с оглед периодичните му отсъствия от страната, на 04.02.20г. същия е дал съгласие с входящ №98 за директен дебит по реда на Наредба № 3 от 18.04.2018 г.на БНБ за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти, като се е съгласил да бъдат удържани директно от банковата му сметка ****в **** /сега ДСК/ присъдената издръжка в размер на 180лв.за детето **** и 160лв. за детето ****.

Твърди се, че с постановено решение на Районен съд **** по Гр.д.№1894/20г.VII с-в.ищеца Р. Д. Р. е осъден да заплати месечна издръжка за минал период в размер на 800лв.за детето **** от 01.07.19г.до настъпване на законови предпоставки за изменение или прекратяване на издръжката и 700лв.издръжка за периода от 29.06.18г.до 28.06.19г. , ведно със законната лихва. За детето **** е осъден да заплаща по 700лв. от 01.07.19г.до настъпване на законови предпоставки за изменение или прекратяване на издръжката и 600лв.издръжка за минал период от 29.06.18г.до 28.06.19г.,ведно със законната лихва.Това решение е обжалвано в цялост от ищеца пред Окръжен Съд ****. С влязло в законна сила решение.по в.гр.д.217/20г. на Окръжен Съд **** е изменено решението и е присъдена издръжка на малолетния **** в размер на 450 лева месечно, а за малолетния **** месечна издръжка 350 лева. Определена е издръжка за минал период от 29.06.2018 год. до 28.06.2019 год. съответно за детето **** в размер на 400 лева месечно, а за детето **** в размер на 300 лева месечно.

Твърди се, че по изпълнителното дело ЧСИ **** въз основа на наложените запови са постъпвали различни суми. Към 23.11.2020г. е постъпила сума в размер на 36911лв.и е погасено цялото задължение. Твърди се, че общия размер на постъпилите суми възлиза на 43059,95лв.,от коитона

27.01.20г.-1968лв.,на 06.02.20г.-340лв.,на 06.02.20г. - 760,60лв.,на 16.03.20г.-340лв., на 08.04.20г.-340лв., на 23.11.20г. -36911лв., на 08.12.20г.-663,73лв., на 17.12.20г.-136,27лв., на 17.12.20г.-800лв., на 28.01.20г.-800лв.

Твърди се, че дължимите суми за месечна издръжка за минал период от 29.06.18г.-29.06.2019г.са в общ размер от 8400 лева, а размерът на законната лихва до 23.11.20г., когато е постъпило изпълнение на цялото задължение по изпълнителното дело е в размер от 1789,28 лева.

Твърди се, че от 29.06.2019г.се дължи месечна издръжка общо 800лв., от които до 27.01.2020г. когато е наложен заповест за издръжка на банковата сметка на длъжника е била дължима само сумата от 340лв. по привременните мерки, като общият им размер е 2380 лева, а обезщетението за забава върху тази сума е в размер от 80,28 лева.

Твърди се, че за останалите суми по привременните мерки за периода след 27.01.20г.в размер на 340лв. месечно не се дължи лихва, тъй като е имало наложен заповест за издръжка на банковата сметка на длъжника, в която е имало суми, длъжника е дал съгласие и на ЧСИ за директен дебит като несъбирането на сумите е по вина на ЧСИ и на длъжника не следва да се начислява лихва. Общият размер на тези суми е 3400 лева.

Твърди се, че след влизане в сила на решението на Окръжен Съд **** се дължат месечно за периода 29.06.2019г.- 23.11.2020г.още по 460лв., или задължението е в общ размер от 7820 лева и обезщетение за забава в размер от 587,17 лева.

Твърди се, че общия размер на задължението към 23.11.2020г.е в размер на 24456,73лв., а това към НАП е 457,60лв.

Твърди се, че неправилно са изчислени и начислени такси и разноски към ЧСИ в общ размер от 3389,59лв., т.к. таксата по т.26 от Тарифата за таксите и разноските,събирани от ЧСИ е 1717лв., а не 2359,58лв. или общо таксите на ЧСИ с ДДС следва да са в р-р на 2990,40лв., а ответният ЧСИ е събрал сума в размер на 3389,50лв.

Твърди се, че общият размер на дълга, включително такси и разноски по изпълнителното дело към 23.11.2020г.са в размер на 27904,73лв.,след 23.11.2020г. са удържани още две издръжки за м.12.20г. и м.01.21г. по 800лв. или общо 1600лв. Т.е. към вискателя са дължими 26056,73лв., а са изплатени

34644,45лв. Твърди се, че общо постъпилата сума по изпълнителното дело е 43059,95лв., общия размер на задължението е 29504,13лв., т.е. 13555,82 лв. са събрани неправомерно. Твърди се, че след изготвена експертиза и разговори със ЧСИ ***, той е върнал сума в размер от 5763,05лв. на 23.03.2021г., като към момента на завеждане на делото сумата, която е събрана неправомерно е в р-р на 7792,77лв.

С уточняваща молба от 29.07.2021г. ищецът заявява, че ответникът е възстановил на ищеца сумата от 1900 лев, като по този начин цената на исковата претенция определя в размер от 5892,77лв.

В законоустановения срок ответникът е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете по основание и по размер. Не оспорва изнесените факти. Изтъква, че след постъпило от страна на настоящия ищец възражение е назначил изготвяне на ССЧЕ по изпълнителното дело. Съгласно заключението по ССЧЕ от 15.03.2021 г., към 18.02.2021 г. са налице надплатени суми към вискателите в размер на 4839,16 лева. Твърди се, че с превод от 23.03.2021г. от страна на ответника, на длъжника Р. Р. е преведена сумата 5763,05 лева.

Твърди се, че със съобщение от 18.03.2021 г. до **** са вдигнати запори по запорно съобщение от 14.01.2020 г., а със съобщение от 24.03.2021 г. до **** е уточнено, че остава наложен запор по запорно съобщение от 21.10.2020 г., ведно с уточнително съобщение от 08.12.2020 г., като изрично е посочено, че по изпълнителното дело следва да се извършват преводи само и единствено за месечната издръжка в размер на общо 800 лева. Оспорва се твърдението за неправомерни действия от страна на ответника, както и евентуална негова вина, както и за установени вреди спрямо ищеца. Оспорва се причинно следствена връзка между евентуални вреди на ищеца и поведение на ответника. Излагат се доводи за съпричиняване, поради пасивно поведение на ищеца, в качеството му на длъжник по изпълнителното производство. Оспорва се и размерът на евентуални вреди.

Конституираните по делото трети лица помагачи на страна на ответника са депозирали становища, в които са изразили мнението си за неоснователност на исковата претенция и са поискали отхвърляне на предявения иск.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът установи

следното от фактическа страна:

В хода на съдебното производство бяха представени и приети следните писмени доказателства: служебна бележка от капитана на кораб ИнесКорадо, молба до ЧСИ **** от 04.02.2020 г., съгласие до**** АД № 98 от 04.02.2020 г., запорно съобщение от 17.01.2020 г.,запорно съобщение от 28.10.2020 г., молба до ЧСИ **** от03.11.2020 г., молба до ЧСИ **** от 17.11.2020 г., решение №260051 от 02.11.2020 г., по в.гр.д. № 217/2020 г. по описа на ****скиокръжен съд, уточнително съобщение до **** от 07.12.2020 г.,съобщение от Камара на ЧСИ от 15.03.2021 г., заключение по ССЕ, сметка запостъпили по изпълнително дело суми изх.№ 04569/17.02.2021 г., съобщениеот Камара на ЧСИ от 17.03.2021 г., имейл кореспонденция с **** от17.11.2020 г., детайли за разплащателна сметка, декларация с нотариалназаверка от 13.11.2020 г.; Молба за образуване на изпълнително дело от18.12.2019 г., ведно с изпълнителен лист № 2375/06.12.2019 г., издаден погр.дело № 1894/2019 г. по описа на РС - ****, договор за правна помощ ипълномошно, Покана за доброволно изпълнение изх. № 25726/19.12.2019 г.,ведно с разписка за получаване лично от длъжника на 03.02.2020 г., Запорносъобщение № 503/14.01.2020 г. до „****" АД, ведно с доказателства за получаване и дата на налагане на запора, Разпореждане от 23.01.2020 г. наЧСИ **** за присъединени публични държавни вземания вразмер на 457,60 лева, Уточнително съобщение към запорно съобщение от14.01.2020 г., Уведомление изх. № 01842/03.02.2020 г. до длъжника,получено лично от него на същата дата, Молба от Р. Д. Р. от04.02.2020 г., ведно с пълномошно, Постановление от 13.02.2020 г. на ЧСИ****, ведно със съобщение до длъжника, Молба вх. №08228/27.05.2020 г. за присъединяване на изпълнителен лист №555/14.05.2020 г.. издаден по постановено съдебно Решение по гр.дело №1894/2019 г. на РС - **** от ****, ведно с договор за правна помощ, пълномошно и изпълнителен лист, Молба за присъединяванена изпълнителен лист № 554/14.05.2020 г., издаден по постановено съдебноРешение по гр.дело № 1894/2019 г. на РС - **** от **** Р.овР., ведно с договор за правна помощ, пълномошно и изпълнителен лист,Разпореждане от 29.05.2020 г. на ЧСИ **** за присъединяване навземанията.Молба вх. № 24791/18.11.2020 г. от длъжникът, чрезпредставляващото го лице, с приложения, Разпореждане от 19.11.2020 г. наЧСИ ****, Възражение от вискателите вх. № 26262/30.11.2020 г.от

взискателите по делото, Уточнително съобщение до **** от 08.12.2020 г., Съобщение до длъжника за изплатено уточнително съобщение, ведно с доказателства за получаването му, Искане от 26.02.2021 г. от длъжника, депозирано по ел. поща, Разпореждане от 04.03.2021 г. на ЧСИ****, Заключение вх. № 10136/15.03.2021 г., Съобщение до длъжника за изготвена ССЧЕ от 15.03.2021 г., Съобщение до длъжника за представяне на банкова сметка от 17.03.2021 г., Молба вх. № 10998/19.03.2021 г., Извлечение от 23.03.2021 г. за превод към длъжника Р. Р. на сумата от 5763,05 лева, Съобщение от 18.03.2021 г. до **** за вдигане на запори по запорно съобщение от 14.01.2020 г., Съобщение от 24.03.2021 г. до **** - уточнение по наложени запорисъс запорно съобщение от 21.10.2020 г., ведно с уточнително съобщение от 08.12.2020 г., Преводни нареждания за платени по делото суми до 23.11.2020 г. вкл. - 6 броя, Застрахователна полица № **** и приложимите Общи условия за застраховка "Професионална отговорност" и Специални условия по професионална отговорност на частен съдебен изпълнител на ЗК "Лев инс" АД; изисканото и предоставено копие от изпълнително дело № 1452/2019 г. по описа на ЧСИ ****.

По делото е приложена молба вх. № 31994/18.12.2019 г. от двете деца, чрез тяхната майка и законен представител **** до ЧСИ **** за образуване на изпълнително производство против Р. Р.. Към молбата е приложен изпълнителен лист № 2375/06.12.2019 г., издаден по гр. дело № 1894/2019 г. на РС **** във връзка с постановени ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ, съгласно който настоящият ищец дължи на детето **** месечна издръжка в размер на 180 лева, считано от 15.10.2019 г., а за детето **** сумата от 160 лв. месечно, считано от 15.10.2019 г.

Приложена е покана за доброволно изпълнение изх. № 25726/19.12.2019 г., изпратена от ЧСИ до длъжника Р.. Поканата е връчена на длъжника на 03.02.2020 г.

По делото е приложена молба вх. № 02405/04.02.2020 г. по описа на ЧСИ ****, от която се установява, че ищецът дава изрично съгласие за директен дебит, като се съгласява ответника – ЧСИ **** да удържа от банковата му сметка **** в **** присъдената издръжка в размер на 180 лв. за детето **** и 160 лв. за детето ****. Със същата молба ищецът прави възражение на основание чл. 435 ал. 2 т. 7 от ГПК за намаляване на поисканото адвокатско

възнаграждение за образуване на ИД в размер на 500лв.,като моли ответника да редуцирате исканото възнаграждение до размер от 200лв. Моли ЧСИ да вдигне наложения заповор на банковата му сметка **** в ****, поради пълно изплащане на дълга и отпадане на обезпечителната нужда, или да коригира заповорното си съобщение до размера на дълга. Изтъква, че сумата по банковата му сметка е многократно превишаваща размера на дълга и ЧСИ няма никакво правно основание да заповори цялата банкова сметка поради явна несъразмерност с размер на дълга.

От приложено постановление от 13.02.2020г. /върчена на длъжника на 21.09.2020г./се установява, че ЧСИ **** оставя без уважение молбата на длъжника Р. за вдигане заповора върху банковата сметка и размера на задълженията.

От приложено Заповорно съобщение изх.№503/14.01.2020г. до „****“ АД се установява, че въз основа изпълнителен лист издаден на 6.12.2019 г. по гр.д. № 1894/2019 г. по описа на Районен съд ****, VII състав е образувано изпълнително дело №20198920401452 срещу Р. Д. Р. за заплащане на месечна олихвяема сума за месечна издръжка за детето **** Р. в размер на 180 лв. месечно, ведно със законовата лихва за всяка просрочена вноска, считано от 15.10.2019г., месечна олихвяема сума за месечна издръжка на детето **** Р. в размер на 160.00 лв месечно ведно със законовата лихва за всяка просрочена вноска. считано от 15.10.2019г, неолихвяема сума за такса за образуване на из.дело от 108.00лв, и адв.хонорар за обр. и водене на ИД в размер на 500.00 лв, както и дължима сума по т.26, както и всички следващи такси и разноски съгласно ТТР към ЗЧСИ, а така също и присъдените публични държавни вземания по чл. 458 от ГПК в полза на държавата. Със същото заповорно съобщение, ответника ЧСИ налага заповор до размера на дълга по изпълнителното дело на сметките /левови и валутни/, открити в „****“АД на името на Р. Д. Р., както и върху всички вещи, ценни книги и парични знаци в трезори и банкови касетки, предоставени на доверително управление, до размера на сумата посочена по-горе.

В писмо-отговор от 17.01.2020г. „****“ отговаря на ЧСИ, че заповорът е наложен.

Приложено е Удостоверение от 23.01.2020г. за наличие на задължения от НАП, съгласно което длъжникът Р. има публични задължения в общ

размер от 257,60 лева.

От приложено по делото уточнително съобщение от 04.02.2020г., отправено от ЧСИ **** до „Експресбанк“ се установява, че към първоначалните вземания са присъединени допълнително за такси и разноски и публични дължавни вземания.

От приложена разписка от 03.02.2020г. се установява, че длъжникът Р. е надлежно уведомен за присъединените вземания.

По делото е приложена молба вх.№8228/27.05.2020г. от детето ****, чрез неговата майка и законен представител **** до ЧСИ **** за образуване на изпълнително производство против Р. Р.. Към молбата е приложен изпълнителен лист №554/14.05.2020г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** във връзка с постановено Решение, съгласно който настоящият ищец дължи на детето **** месечна издръжка в размер на 700 лева, считано от 01.07.2019г., както и сумата от по 700 лева месечно за периода 29.06.2018г. – 28.06.2019г.

По делото е приложена молба вх.№8229/27.05.2020г. от детето ****, чрез неговата майка и законен представител **** до ЧСИ **** за образуване на изпълнително производство против Р. Р.. Към молбата е приложен изпълнителен лист №555/14.05.2020г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** във връзка с постановено Решение, съгласно който настоящият ищец дължи на детето **** месечна издръжка в размер на 600 лева, считано от 01.07.2019г., както и сумата от по 600 лева месечно за периода 29.06.2018г. – 28.06.2019г.

С Разпореждане от 29.05.2020г. ЧСИ присъединява взискванията на двамата взискатели по новите два изпълнителни листи към образуваното вече изпълнително дело №1452/2019г. Приема за събиране и претендираното от двамата взискатели адвокатско възнаграждение в общ размер от 3900 лева.

От приложено Запорно съобщение от 28.10.2020г. се установява, че въз основа изпълнителен лист издаден на 6.12.2019 г. по гр.д. № 1894/2019 г. по описа на Районен съд ****, VII състав е образувано изпълнително дело №20198920401452 срещу Р. Д. Р. за заплащане на неолихвяема сума за публични задължения по удостоверение в размер на 457.60 лв, месечна олихвяема сума за месечна издръжка на детето **** Р. в размер на 180.00 лв от 15.10.2019, която до момента възлиза на 2,194.84 лв, ведно със законовата

лихва, която до момента е 122.12 лв, месечна олихвяема сума за месечна издръжка на детето **** Р. в размер на 160.00 лв от 15.10.2019, която до момента възлиза на 1,950.97 лв, ведно със законовата лихва, която до момента е 108.57 лв, неолихвяема сума за адв.хонорар за обр. и водене на ИДв размер на 500.00 лв, олихвяема сума за издръжка за минал период 29.06.2018 в размер на 9,100.00 лв, ведно със законовата лихва от 14.05.2020, която до момента е 405.25 лв, олихвяема сума за минал период 29.06.2018 - 28.06.2019 в размер на 7,800.00 лв, ведно със законовата лихва от 14.05.2020, която до момента е 347.36 лв, олихвяема сума за издръжка за **** в размер на 700.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.07.2019, която до момента е 93.13 лв, олихвяема сума за издръжка за **** в размер на 700.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.08.2019, която до момента е 87.09 лв, олихвяема сума за издръжка за **** в размер на 700.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.09.2019, която до момента е 81.05 лв, олихвяема сума за издръжка за **** в размер на 600.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.07.2019, която до момента е 79.83 лв, олихвяема сума за издръжка за **** в размер на 600.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.08.2019, която до момента е 74.65 лв, олихвяема сума за издръжка за **** в размер на 600.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.09.2019, която до момента е 69.47 лв, олихвяема сума за разлика от привременната мярка в размер на 960.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.11.2019, която до момента е 94.85 лв, олихвяема сума за разлика от . привременната мярка в размер на 960.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.12.2019, която до момента е 86.84 лв, олихвяема сума за разлика от "Привременната мярка в.размер на 960.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.01.2020, която до момента е 78.56 лв, олихвяема сума за разлика от . привременната мярка в размер на 960.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.02.2020, която до момента е 70.27 лв, олихвяема сума за разлика от привременната мярка в размер на 960.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.03.2020, която до момента е 62.52 лв, олихвяема сума за разлика от привременната мярка в размер на 960.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.04.2020, която до момента е 54.24 лв, олихвяема сума за разлика от привременната мярка в размер на 960.00 лв, ведно със законовата лихва от 01.05.2020, която до момента е 46.23 лв, месечна олихвяема сума замесечна издръжка в размер на 700.00 лв от 29.05.2020, която до момента възлиза на 3,319.35 лв, ведно със законовата лихва, която до

момента е 79.48 лв, месечна олихвяема сума за месечна издръжка в размер на 600.00 лв от 29.05.2020, която до момента възлиза на 2,845.16 лв, ведно със законовата лихва, която до момента е 68.11 лв, неолихвяема сума за адвокатско възнаграждение в размер на 1,800.00 лв, неолихвяема сума за адвокатско . възнаграждение в размер на 2,100.00 лв, както и дължима сума по т.26 в размер на 3,453.42 лв, или общо дължима сума в размер на 48,250.96 лв, както и всички следващи такси и разноски съгласно ТТР към ЗЧСИ, а така също и присъдените публични държавни вземания по чл. 458 от ГПК в полза на държавата. Със запорно съобщение ЧСИ налага запор на основание чл. 507 от ГПК до размера на дълга по изпълнителното дело на сметките /левови и валутни/, открити в „****“ АД на името на ищеца Р. Д. Р., както и върху всички вещи, ценни книги и парични знаци в трезори и банкови касетки, предоставени Ви за доверително управление, до размера на сумата посочена по-горе.

С молба вх.№22967/03.11.2020г. ищецът отправя искане до ответника – ЧСИ да не бъдат извършване изпълнителни действия по приложените изп.листи тъй като те са издадени неправомерно. Към молбата си прилага копие от съдебното решение, по което са издадени и от което е видно, че не е допуснато предварително изпълнение, както и копие от протокол от проведено с.з. от 24.10.2020г. в Окръжен Съд ****, от който е видно че решението е обжалвано и не е влязло в сила.

С нова молба от 17.11.2020г. ищецът Р. представя на ЧСИ съдебно решение по в.гр.д.217/2020г. на Окръжен Съд ****, с което е изменено решение по гр.д.1894/2019г. на ШРС в частта относно размера на издръжката за децата **** и ****, като моли ЧСИ да съобрази същото и да ревизира размера на дълга. Моли да бъде изготвена детайлна справка за размера на дълга въз основа на крайния съдебен акт. Моли да бъде редуциран размера на адвокатското възнаграждение. Представя справка от ДСК, от която е видно, че по банковата му сметка са налични суми в по-голям размер от размера на дълга, поради което моли ЧСИ да ревизира запорното съобщение, като в същото бъде вписан конкретен размер на дълга. Уведомява го, че не разполага със средства.

С Разпореждане от 19.11.2020г. ЧСИ изпраща молбата на длъжника до взыскателя за становище. Със същото разпореждане ЧСИ отказва да редуцира

размера на дължимото адв.възнаграждение на проц. представител на взыскателя.

С възражение вх.№26262/30.11.2020г. двамата взыскатели, чрез процесуален представител заявяват, че съдебното решение на ОС-**** не им е връчено и не са издавани последващи изп.листи, които да преуреждат отношенията им.

От приложено по делото уточнително съобщениеизх.№21409 от 08.12.2020г., отправено от ЧСИ **** до „****“ се установява, че следва да се превеждат само следните суми: за детето **** сумата от 350 лв. месечно, а за детето **** сумата от 450 лв. месечно. Уточнява се, че наличните суми над посочената месечна издръжка в общ размер на 800 лв., следва да се оставят на разположение на титуляра Р..

С приложено съобщение изх.№22092/11.12.2020г. ЧСИ уведомява длъжника, че е изпратено уточнително заповедно съобщение до „****“ относно превеждане единствено на задълженията за издръжка и той може да разполага с останалите средства. Уведомява го, че отказва редуциране на адвокатския хонорар на взыскателите, както и че предвид корекцията на дължимите издръжки по делото има надвнесена сума от 2289 лева, която следва да бъде възстановена на длъжника.

В приложено електронно писмо от 26.02.2021г. ищецът заявява, на ЧСИ, че не е изпълнена молбата му, за която е заплатил съответна такса, за предоставяне на подробна справка за дълга и отново моли за изготвяне и предоставяне на подобна справка.

От приложено съобщение от ЧСИ до ищеца Р. се установява, че е изготвена съдебно счетоводна експертиза, възложена от ЧСИ във връзка с отправеното от ищеца искане за предоставяне на подробна справка за задължението му, като със същото съобщение заключението по ССЕ е връчено на ищеца. Ищецът е уведомен, че във връзка с изготвеното заключение е уведомен взыскателя по изп.дело, че следва да възстанови надплатените суми по изп.дело.

Със съобщение от 17.03.2021г. ЧСИ уведомява ищеца Р., че във връзка със заключение на проведена съдебно - счетоводна г., по която е установено, че на взыскателя по делото са надплатени суми в общ размер от 4839,16лв., следва да представи банкова сметка по която да му бъде възстановена и сума

в размер на 1871.56 лева, която е постъпила по сметка на ЧСИ.

От приложена разпечатка от електронно банкиране и преводно нареждане се установява, че на 23.03.2021г. ЧСИ е възстановил на ищеца сумата от 5763,05 лева.

От приложени Съобщения изх.№7841/18.03.2021г. и изх. №8501/24.03.2021г. до „****“ се установява, че ЧСИ вдига наложените на длъжника запори по изп.дело №1452/2019г., наложени със запорно съобщение изх.№503/14.01.2020г. по сметки в „****“, а остават запорите до общ размер от 800лв. месечно в „****“.

Представени са разпечатки от електронни уведомления получени от ищеца, във връзка с дължими суми за комунални услуги.

Представена е нотариално заверена декларация, с която ищецът декларира, че е получил от трето-неучастващо в делото лице в заем сумата от 6000 лева на 13.11.2020г.

Съдът е служебно запознат, че с Решение № 218/16.03.2020 год. по гр.д. № 1894 по описа за 2019 година на ****ски районен съд е предоставено упражняването на родителските права по отношение на децата **** и **** на майката Соня, а на бащата е определен режим на лични контакти с тях. Бащата Р. Р. е осъден да заплаща на детето ****, чрез неговата майка и законен представител Соня, месечна издръжка в размер на 700,00 лв. (седемстотин лева), а за детето **** сумата от 600 лева месечно, считано от 01.07.2019 г., до настъпването на законни предпоставки за изменение или за прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяко забавено месечно изплащане, на основание чл. 146, ал. 1 от СК. Със същото решение бащата Р. е осъден да заплати, на основание чл. 149 от СК, на малолетното си дете ****, чрез неговата майка и законен представител Соня, издръжка за периода 29.06.2018 г. – 28.06.2019 г., вкл., в размер на 700,00 (седемстотин) лв. месечно, а по отношение детето **** сумата от 600 лв. месечно, ведно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на настоящото решение, до окончателното изплащане,. ШРС осъжда Р. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – ****, държавна такса върху размера на присъдените издръжки по чл. 149 от СК, в общ размер 624,00 лв. (шестстотин двадесет и четири лева). Осъжда Р. на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, да заплати на ****направените разноски по делото, съразмерно с

уважената част от исковете, в размер на 1200,00 лева (хиляда и двеста лева). Съдът постановява, че Решението може да се обжалва с въззивна жалба, пред Окръжен съд – ****, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

От приложено по делото Решение № 260051/02.11.2020г. по в. гр. дело № 217 по описа за 2020 год. на ****ски окръжен съд се установява, че е отменено Решение № 218/16.03.2020 год. по гр.д. № 1894 по описа за 2019 година на ****ски районен съд в частта, в която е определен режим на лични отношения на бащата Р. Д. Р. с децата **** и ****, в частта, с която съдът на осн. чл. 143 от СК е осъдил ищецът по настоящото производство Р. да заплаща на малолетния **** ежесмесечна издръжка за горницата над 450 лева до присъдените 700 лева, в частта, с която на осн. чл. 149 от СК е осъден да заплати издръжка за минал период от 29.06.2018 год. до 28.06.2019 год. за горницата над 400 лева до присъдените 700 лева месечно, в частта, с която съдът на осн. чл. 143 от СК е осъдил ищеца Р. да заплаща на малолетния **** ежесмесечна издръжка за горницата над 350 лева до присъдените 600 лева, в частта, с която на осн. чл. 149 от СК е осъден да заплати издръжка за минал период от 29.06.2018 год. до 28.06.2019 год. за горницата над 300 лева до присъдените 600 лева месечно, както и в частта, с която ищеца Р. е осъден да плати на Соня Маринова Миневасъдебно-деловодни разноси за горницата над 384,92 лева до пълния присъден размер от 1200 лева. С решението си ОС-**** постановява различен режим на лични отношения на ищеца с двете му деца. ШОС отхвърля претенциите с правно осн. чл. 143 от СК за осъждане на Р.Д.Р. да заплаща ежесмесечна издръжка за бъдеще време на малолетните си деца съответно за горницата над 450 лева до присъдените 700 лева за детето **** и за горницата над 350 лева до присъдените 600 лева за детето ****. Съдът отхвърля претенциите с правно осн. чл. 149 от СК за осъждане на ищеца Р. да заплати издръжка за минало време за периода 29.06.2018 год. - 28.06.2019 год. на малолетните си деца съответно за горницата над 400 лева до присъдените 700 лева за детето **** и за горницата над 300 лева до присъдените 600 лева за детето ****. С решението си ШОС потвърждава решението на ШРС в останалата обжалвана част - в частта, в която на осн. чл. 143 от СК са определени издръжки за детето **** в размер на 450 лева месечно, а за детето **** в размер на 350 лева месечно, както и в частта, в която на осн. чл. 149 от СК са определени издръжки за периода 29.06.2018 год. - 28.06.2019 год. за детето **** в размер на 400 лева месечно, а за детето

**** в размер на 300 лева месечно. Осъжда майката Соня Маринова Минева да заплати в полза на бащата Р. сумата от 273,42 лева - съдебно-деловодни разноси, сторени пред настоящата инстанция, както и да доплати сумата от 236,11 лева, представляваща сторените разноси пред първоинстанционния съд, съобразно отхвърлената част от претенцията. Осъжда на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК бащата Р. да заплати на майката Минева сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноси в размер на 289,23 лева.

По делото е приложена застрахователна полица, издадена от третото лице-помагач ЗК,****“ за сключена с ответника ЧСИ **** застраховка „Професионална отговорност“ и „Отговорност на частните съдебни изпълнители“ за периода 07.05.2021г. – 07.05.2022г., както и застрахователна полица за периода 07.05.2020г. – 07.05.2021г.

Приложени са общите условия по застраховка „Професионална отговорност“ и по „Отговорност на частните съдебни изпълнители“.

От приложено по делото писмо се установява, че ищецът Р. Д. Р. е на борда на м/к Инес Норадо от 23.09.2019, като продължителността на контракта е 4±1 месеца.

В хода на съдебното производство бе допуснато изготвянето на съдебно счетоводна експертиза. В заключението си в.л. С. установява, че по образуваното изпълнително производство №1452/2019г. по описа на ЧСИ **** от банковата сметка на ищеца в настоящото производство Р. Р. към 23.11.2020г. са събрани суми в общ размер от 40659,95 лева, в това число следните суми: на 27.01.2020г.-1968лв.,на 06.02.2020г.-340лв.,на 06.02.2020г.-760,60лв./от които по сметка на НАП са преведени 457,60лв./,на 16.03.2020г.-340лв., на 08.04.2020г.-340лв., на 23.11.2020г. -36911лв./от които 3469,50лв. – такси към ЧСИ/.

Установява, че на 08.12.2020г. е изтеглена сумата 663,73лв./от които за адв.възнаграждение на взыскател са преведени 500лв./, на 17.12.2020г.-136,27лв., на 17.12.2020г.-800лв., на 28.01.2021г.-800лв., на 25.02.2021г.-705,49 лева/от които 400лв. за ССЕ по изп.дело/, на 28.04.2021г.-800лв., на 27.05.2021г.-786,08лв. Установява се, че от ЧСИ, по сметка на ищеца Р. на 23.03.2021г. е възстановена сумата от 5763,05лв.Съобразно представените документи по делото, както и от проверените документи по ИД №20198920401452 по описа на ЧСИ **** вещото лице установява, че по

изпълнителното дело към 24.06.2021 г. са събрани 45351.52 лева.

След анализ на издадените изпълнителни листове и изчисляване на задълженията на ищецът по настоящото производство, вещото лице установява, че към 23.11.2020 г. от длъжника са удържани в повече сумата от 15625.49 лева, във връзка с плащания по задължение за издръжка на **** Р. и **** Р.. Вещото лице установява, че към 24.06.2021 г. по образуваното изпълнително производство, след изчисляване на всички задължения, извършени удържки от банковата сметка, както и възстановените от ЧСИ в полза на длъжника суми и преизчисляване на начислените лихви, от сметката на длъжника са надвнесени сумата от 8054.01 лева във задължение за издръжка на **** Р. и **** Р..

Вещото лице установява, че към 29.03.2022 г. от страна на ищеца Р., по изпълнителното производствено дължима сумата от 232.07 лева във връзка с плащания по задължение за издръжка на **** Р. и **** Р..

Вещото лице установява, че съобразно представените данни по изп.дело, към 23.11.2020 г. са събрани 40659.95 лева, като към същата дата са разпределени 3183.40 лева. Вещото лице установява, че към 24.06.2021 г. по изп.дело са събрани 45351.52 лева, като към същата дата 24.06.2021 г. са разпределени 45234.60 лева. Съобразно представените данни, към 29.03.2022 г. са събрани 46964.44 лева, като освен от ищеца Р., по изп.дело са постъпили и 4839.16 лева на 25.06.2021 г. от ****, с основание за преведената сума „Надплатена сума по ИД1452/2019 г."Към същата дата 29.03.2022 г. са разпределени общо 49410.71 лева.

С оглед установената по делото фактическа обстановка и при съобразяване на относимите правни норми, съдът намира следното от правна страна:

Съдът квалифицира предявената претенция като такива по чл. 74 от ЗЧСИ, във вр. чл. 45 от ЗЗД, във вр. чл. 441 от ГПК, след анализа на заявените и поддържани от ищцовата страна фактически твърдения за спорни факти, както и вр. с искането за защита. В случая са налице абсолютните положителни предпоставки за завеждане на иска, като липсват отрицателни такива. По реда на Закона за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) пасивно легитимирани да отговарят са длъжностите лица, които изпълняват дейност по принудително изпълнение на съдебни решения, за действията им при или

по повод на тази дейност. Поради това предявения иск е допустим и следва да бъде разгледан по същество.

За да се ангажира гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника за обезщетяване на претърпените в резултат на извършени от частен съдебен изпълнител действия следва да се установят елементите от фактическия състав на чл.45 ЗЗД за деликтна отговорност. Фактическият състав на чл. 45 ЗЗД включва следните кумулативно дадени предпоставки: - деяние/действие или бездействие/, противоправност, вина и причинна връзка между деянието и вредата. Съобразно константната съдебна практика се приема, че фактическия състав на чл. 74 от ЗЧСИ обхваща няколко кумулативно дадени елемента: неправомерни действия на ЧСИ; вреда настъпила по повод и вследствие упражняване на дейността на съдебния изпълнител; както и причинна връзка между настъпилата вреда и действията му. При изпълнението на тези елементи се дължи обезщетение за всички вреди, пряка и непосредствена последица на увреждането. Пряка вреда означава директно въздействие върху имуществената сфера на увредения, който не би претърпял вредите, ако не е било налице незаконосъобразното действие или бездействие на частния съдебен изпълнител.

Съгласно чл.74, ал.1 от ЗЧСИ частният съдебен изпълнител отговаря за вредите, които неправомерно е причинил при изпълнение на своята дейност. Съответна отговорност на съдебния изпълнител е предвидена и в разпоредбата на чл.441 от ГПК, съгласно която частният съдебен изпълнител отговаря при условията на чл.45 от ЗЗД за вредите, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, а за същите вреди, причинени от държавния съдебен изпълнител, отговорността е по чл.49 от ЗЗД.

В качеството си на длъжник по изпълнителното производство ищецът Р. е разполагал с възможността да търси обезщетение за претърпените от него вследствие на незаконосъобразното принудително производство вреди. Както разпоредбата на чл.74, ал.1 от ЗЧСИ, така и тази на чл.441 от ГПК уреждат отговорност на съдебния изпълнител за непозволено увреждане на страни в изпълнителното производство или на трети лица-участници в същото. Затова тази отговорност е лична и се носи от лицето извършило конкретното действие в качеството му на съдебен изпълнител. При това за да може да се

ангажира отговорността на съдебния изпълнител на основание посочените две разпоредби трябва да са причинени реални вреди на страната по изпълнението или на третите лица-участници в производството. Същите вреди трябва да са в причинна връзка с конкретно и точно определено действие на съдебния изпълнител, което от друга страна трябва да е противоправно. С оглед извършването на преценка за възникването на отговорността на ответника по чл. 441 от ГПК, вр. чл. 74 от ЗЧСИ, следва да бъде установено дали действията му, в качеството му на ЧСИ, са били противоправни. Този елемент от фактическия състав на вземането за обезщетение се състои в процесуалната незаконосъобразност на действието или бездействието на съдебния изпълнител. Съдът по деликтния иск преценява процесуалната законосъобразност на действията и бездействията на съдебния изпълнител, без да е обвързан с обстоятелството дали същите са обжалвани и какво е решението на съда по жалбата в производството по обжалване действията на съдебния изпълнител. По иска с основание чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ съдът преценява вредата, противоправността на действията или бездействията на ответника и другите елементи на фактическия състав на общо основание, но като водещо съобразява връзката между материална и процесуална законосъобразност при служебния обем действия на частния съдебен изпълнител. Частният съдебен изпълнител е орган на изпълнителното производство, на който държавата е възложила осъществяване на публични функции по принудително изпълнение на граждански притезания. Дейността му като правораздавателен орган е подчинена на процесуалните правила на ГПК. Задължение за частния съдебен изпълнител да извърши едно или друго действие възниква в случай, че то е предвидено в процесуална правна норма и е налице възникнал юридически факт от хипотезата ѝ. Специалният деликтен състав на чл. 441 от ГПК включва единствено обезвреда на вече настъпили имуществени или неимуществени вреди - пряка и непосредствена последица от противоправното поведение на частния съдебен изпълнител. С оглед на това ищецът по иска по чл. 441 от ГПК във връзка с чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ трябва да индивидуализира незаконосъобразното действие на съдебния изпълнител, от което са настъпили вредите.

В настоящият случай, като източник на деликта е посочено налагане на запор върху банковата сметка на длъжника-ищец в настоящото производство в **** АД за сумата от 48250,96лв. и недължимо събиране на сума в размер

на 7792,77лв., при размер на дълга към 23.11.2020г. в размер на 27904,73лв. Приема се, че В резултат на горните действия на ответника за ищеца са настъпили материални вреди в р-р на 7792,77лв. С уточняваща молба ищецът заявява, че междувременно ответника е възстановил сумата от 1900лв., поради което размера на вредата е редуциран до 5892,77лв. В проведено открито съдебно заседание, с оглед заключението на в.л. по ССЕ увеличава размера на исковата претенция до 8054,01 лв. Твърди, че неправомерно ответникът е събрал по изпълнителното производство тази сума, въпреки, че е бил запознат с Решение № 260051/02.11.2020г. по в. гр. дело № 217 по описа за 2020 год. на ****ски окръжен съд, с което е отменено Решение № 218/16.03.2020 год. по гр.д. № 1894 по описа за 2019 година на ****ски районен съд в частта, в която е определен размер на дължимата месечна издръжка от страна на ищеца Р. Д. Р. в полза на неговите деца **** и **** и първоначално определения размер е бил редуциран.

Съдът приема за безспорно установено, че въз основа на изпълнителен лист №2375/06.12.2019г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** във връзка с постановени ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ, съгласно който настоящият ищец дължи на детето **** месечна издръжка в размер на 180 лева, считано от 15.10.2019г., а за детето **** сумата от 160 лв. месечно, считано от 15.10.2019г., с молба вх.№31994/18.12.2019г. от двете деца, чрез тяхната майка и законен представител **** до ЧСИ **** е иницирано образуване на изпълнително производство против Р. Р.. Безспорно е установено, че във връзка с образуваното изпълнително дело №20198920401452 по описа на ЧСИ **** с район на действие Окръжен Съд Варна са предприети изпълнителни действия, вкл. налагане на запори и изтегляне от банкови сметки на настоящия ищец на дължими суми за присъдена издръжка, както и за публични вземания и дължими такси и разноски. Безспорно е установено, че ищецът дава изрично съгласие за директен дебит, като се съгласява ответника – ЧСИ **** да удържа от банковата му сметка **** в **** присъдената издръжка. Безспорно е установено, че с молба вх.№8228/27.05.2020г. от детето ****, чрез неговата майка и законен представител **** до ЧСИ **** е приложен изпълнителен лист №554/14.05.2020г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** във връзка с постановено Решение, съгласно който настоящият ищец дължи на детето **** месечна издръжка в размер на 700 лева, считано от 01.07.2019г., както и сумата от по 700 лева месечно за

периода 29.06.2018г. – 28.06.2019г. Безспорно е установено, че с молба вх. №8229/27.05.2020г. от детето ****, чрез неговата майка и законен представител **** до ЧСИ **** е приложен изпълнителен лист №555/14.05.2020г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** във връзка с постановено Решение, съгласно който настоящият ищец дължи на детето **** месечна издръжка в размер на 600 лева, считано от 01.07.2019г., както и сумата от по 600 лева месечно за периода 29.06.2018г. – 28.06.2019г. Безспорно е, че с Разпореждане от 29.05.2020г. ЧСИ присъединява взыскванията на двамата взыскатели по новите два изпълнителни листи към образуваното вече изпълнително дело №1452/2019г.

Съдът приема, че приложените по изпълнително дело №20198920401452 по описа на ЧСИ **** инициращи производството изпълнителен лист №2375/06.12.2019г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** във връзка с постановени ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ, изпълнителен лист №554/14.05.2020г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** и изпълнителен лист №555/14.05.2020г., издаден по гр.дело №1894/2019г. на РС **** във връзка с постановено Решение съдържат всички изискуеми реквизити от външна страна, издадени са именно в полза на лицата, които са конституирани в качеството на взыскатели и са издадени от надлежен орган-съд. Изпълнителните листове удостоверяват подлежащи на принудително изпълнение вземания. Доколкото изпълнителните листове са издадени от надлежен орган, за ЧСИ не съществува задължение, а и право да ги проверява, доколкото е извън органите по чл.405 ГПК. Принудителното изпълнение е предприето при наличие на всички предпоставки на изпълнителното производство-изпълняемо право, изпълнително основание и изпълнителен титул. Съдебният изпълнител е обвързан от субективните и обективни предели на изпълнителния лист, като не е властен да проверява дали съдът законосъобразно е издал изпълнителния лист. Самият ищец е разполагал с правото да обжалва разпореждането за издаване на изпълнителен лист, в което производство да изложи своите възражения относно незаконосъобразното му издаване. След като не е сторил това, не може да вменява в тежест на ответника да проверява законосъобразно ли е издаден изпълнителният лист, а и законодателят не е предоставил такива права на съдиите изпълнители.

Доколкото се касае за задължения за заплащане на издръжка, съдът

намира, че коректно и в съответствие със законовите разпоредби ответника – ЧСИ е определил способът на принудително изпълнение, като е наложил запор върху банкови сметки на длъжника, т.к. се касае за периодични ежемесечни вземания за издръжки. Безспорно е установено, че ЧСИ е изпратил покана за доброволно изпълнение до длъжника, както и че самия ищец е дал съгласие за директно инкасо от банковата му сметка. Съгласно разпоредбата на чл.428 от ГПК при пристъпване към изпълнение съдебният изпълнител е длъжен да изпрати покана за доброволно изпълнение до длъжника. Видно от разпоредбите на чл.450, ал.2 и ал.3 от ГПК, както и от тази на чл.451 и чл.452 от ГПК запорът върху вземания и налагането на възбрана върху недвижими имоти на длъжника имат обезпечителен характер и не представляват същински действия по принудителното изпълнение. Поради това могат да бъдат предприемани от съдебния изпълнител и преди изтичане на срока за доброволно изпълнение по чл.428, ал.1 от ГПК. Затова запор върху вземания на длъжника и възбрана върху негови недвижими имоти могат да бъдат налагани заедно с изпращането на поканата за доброволно изпълнение или след това в рамките на срока по чл.428, ал.1 от ГПК. Това изрично е посочено в разпоредбата на чл.451, ал.2 от ГПК. С оглед на това само по себе си налагането на запови или възбрана върху имущество на длъжника преди изтичане на срока за доброволно изпълнение не е неправомерно действие по принудителното изпълнение на съдебния изпълнител, въз основа на което да се дължат вреди по реда на чл.74, ал.1 от ЗЧСИ и чл.441 от ГПК.

С молба вх.№22967/03.11.2020г. ищецът отправя искане до ответника – ЧСИ, да не бъдат извършване изпълнителни действия по приложените изп.листове, тъй като те са издадени неправомерно и прилага копие от протокол от проведено с.з. от 24.10.2020г. в Окръжен Съд ****, от който е видно че решението на РС-**** е обжалвано и не е влязло в сила. Съдът отчита обстоятелството, че по силата на чл. 242, ал.1 ГПК, решенията, с които се присъжда издръжка подлежат на предварително изпълнение и дори съдът е длъжен да го допусне служебно.

Съдът приема, че не следва да бъде разглеждано като неправомерно действие на съдебния изпълнител отказа му да бъдат вдигнати наложените запови. Изпълнителният лист задължава съдебния изпълнител, при поискване

от кредитора, да предприеме съответните действия по принудителното реализиране на установеното с листа вземане. Към момента на налагането на запорите съдебният изпълнител не е разполагал с данни дали вземането по изпълнителния лист е удовлетворено или не, поради което предприемането на тези действия е извършено в съответствие с отправеното до него искане на кредитора и без неправомерно упражнени от негова страна действия. Ако в течение на изпълнителното производство възникне спор дали е налице плащане или не от страна на длъжника този спор не може да бъде разрешаван в изпълнителното производство, а само в исковото такова по [чл.439 от ГПК](#). Затова само въз основа на твърденията на ищеца за образувано въззивно производство пред ОС-****, съдебният изпълнител не е имал възможността да вдигне наложените запори още повече, че същите обезпечават не само дължимата се до момента издръжка, а и последващата такава.

Безспорно е установено, че на 17.11.2020г. настоящият ищец е изпратил на ответника молба с приложено съдебно решение по в.гр.д.217/2020г. на Окръжен Съд ****, с което е изменено решение по гр.д.1894/2019г. на ШРС в частта относно размера на издръжката за децата **** и ****, като моли ЧСИ да съобрази същото и да ревизира размера на дълга. Моли да бъде изготвена детайлна справка за размера на дълга въз основа на крайния съдебен акт. Моли да бъде редуциран размера на адвокатското възнаграждение. С Разпореждане от 19.11.2020г. ЧСИ отказва да редуцира размера на дължимото адв.възнаграждение на проц.представител на взискателя, доколкото длъжникът е пропуснал срока за това. Със същото разпореждане ЧСИ уважава молбата за редуциране на задължението, под условие, че длъжникът представи заверен препис от съдебно решение по описа на ОС-****, или взискателя потвърди, че претендира и търси издръжка в размер на тази по приложеното във вид на фотокопие съдебно решение, макар и да има изп.лист, сочещ различни суми за издръжка. С Разпореждането от 19.11.2020г. ЧСИ изпраща молбата на длъжника до взискателя за становище. С възражение вх.№26262/30.11.2020г. двамата взискатели, чрез процесуален представител заявяват, че съдебното решение на ОС-**** не им е връчено и не са издавани последващи изп.листи, които да преуреждат отношенията им. Заявяват, че при промяна в размер на дължимата издръжка, своевременно ще уведомят ЧСИ.

От приложено по делото уточнително съобщение изх.№21409 от

08.12.2020г., отправено от ЧСИ **** до „****“ се установява, че следва да се превеждат единствено следните суми: за детето **** сумата от 350 лв. месечно, а за детето **** сумата от 450 лв. месечно. Уточнява се, че наличните суми над посочената месечна издръжка в общ размер на 800 лв., следва да се оставят на разположение на титуляра Р., т.е. ЧСИ ревизира размера на наложения Запор.

С приложено съобщение изх.№22092/11.12.2020г. ЧСИ уведомява длъжника, че е изпратено уточнително запорно съобщение до „****“ относно превеждане единствено на задълженията за издръжка и той може да разполага с останалите средства. Уведомява го, че отказва редуциране на адвокатския хонорар на вискателите, както и че предвид корекцията на дължимите издръжки по делото има надвнесена сума от 2289 лева, която следва да бъде възстановена на длъжника.

От приложено съобщение от ЧСИ до ищеца Р. се установява, че е изготвена съдебно счетоводна експертиза, възложена от ЧСИ във връзка с отправеното от ищеца искане за предоставяне на подробна справка за задължението му, като със същото съобщение заключението по ССЕ е връчено на ищеца. Ищецът е уведомен, че във връзка с изготвеното заключение е уведомен вискателя по изп.дело, че следва да възстанови надплатените суми по изп.дело. Със съобщение от 17.03.2021г. ЧСИ уведомява ищеца Р., че във връзка със заключение на проведена съдебно - счетоводна г., по която е установено, че на вискателя по делото са надплатени суми в общ размер от 4839,16лв., следва да представи банкова сметка по която да му бъде възстановена и сума в размер на 1871.56 лева, която е постъпила по сметка на ЧСИ. Именно във връзка с тази молба на ищеца, ответникът е ползвал помощта на вещо лице, което да определи реалния размер на дълга. Следва да се отбележи, че вземането за издръжка се ползва с особена закрила от закона, като подлежи на обезпечаване винаги, независимо от размера на присъдената издръжка. Това следва от чл. 392 ГПК, който предвижда, че по искове за издръжка обезпечение се допуска и без да се спазват изискванията за убедителни писмени доказателства и /или гаранция, като съдът може да вземе мерки за обезпечаване на иска и служебно. С още по-голямо основание съдебният изпълнител може да вземе мерки за обезпечаване на вземането за издръжка, което е присъдено и

подлежи на принудително изпълнение. Според изложеното от ищеца, вземането на вискателят към него е било "свръхобезпечено", но в същото време той не е упражнил правото си на защита, като подаде молба до съдебния изпълнител по [чл. 443 от ГПК](#).

Съдът приема, че с извършването на принудителни действия-превод на заповираната сума от 36911,35 лева от 23.11.2020г. от сметката на ищеца и разпределението ѝ по сметка на вискателя, както и за дължими такси и разноски, твърдяната настъпила вреда в имуществото на длъжника, не е вредоносна. Макар и от текста на решението по в.гр.д.217/2020г. на Окръжен съд **** да е видно, че същото не подлежи на обжалване в частта относно претенциите по чл.143 и чл.149 СК и е влязло в законна сила на 02.11.2020г., а превода на сумата от сметката на длъжника да е след това – на 23.11.2020г., ищецът може да възстанови неправилно преведената сума с обратен изпълнителен лист от вискателя. Съгласно Решение № 212/27.11.2017г на ВКС по т. д. № 754/2017г, I Т. О., ТК, е прието, че производството за реализиране на отговорността на съдебния изпълнител за вреди, не представлява паралелен процесуален ред на този, установен в [чл. 245, ал.3 ГПК](#), измежду които може да може да избира в зависимост от това дали бившият негов вискател разполага или не с имущество.

В настоящия казус, процесуално незаконосъобразни действия на частния съдебен изпълнител не са налице. Няма данни действията му да са обжалвани и да са отменени от съд,с влязло в сила решение.

Затова и по изложените съображения съдът намира, че не са налице елементите от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#) вр. с [чл. 74, ал.1 от ЗЧСИ](#), поради което предявения иск, се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

С оглед изхода на делото ищецът следва да заплати на ответника направените от него разноски по делото съобразно отхвърлената част на исковите претенции. Предвид представеното Пълномощно за процесуален представител и изявлението, че представителството се осъществява при условията на чл.38, ал.1, т.3 ЗА, то следва ищецът да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ответника дължимото се адвокатско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от

9 юли 2004 г. /изм. и доп. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2022г./ за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер от 1105 лева.

Мотивиран от гореизложеното, Варненският районен съд, Гражданска колегия,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искът с правно основание чл. 74 от ЗЧСИ, във вр. чл. 45 от ЗЗД, във вр. чл. 441 от ГПК, предявен от Р. Д. Р., ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул."*****" №4, вх.А, ет.8, ап.27, против ЧСИ *****, с рег.№ 892 в КЧСИ, с район на действие – ВОС, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **8054,01 лв./осем хиляди петдесет и четири лева и 01 стотинки/**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди от неправомерни действия на частен съдебен изпълнител с рег.№ 892 в КЧСИ, формирана като неправомерно събрана по ИД2****, ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Р. Д. Р., ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул."*****" №4, вх.А, ет.8, ап.27 **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Л. Ц. М. при адв.колегия Велико Търново, личен №**** сумата от **1105/хиляда сто и пет/ лева**, представляваща дължимо адвокатско възнаграждение на осн.чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице помагач „*****“ АД, вписано в Търговския регистър към Агенция по вписванията, ****ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Черни връх“ № 51Д.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____